

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gladivs Israel

Reindel, Philipp

Ingolstadii, 1644

Salax Pheresævs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46272](#)

SALAK PHERÈ.
S A E V S.

SVbdubito an hoc sceleris pro-
pudio chartam deuirginare
quasi audeam , cum Paulus
doceat ad Ephes. 5. 3.

*Fornicatio, & omnis immūditia, &c.
nec nominetur in teobis.*

Sed quia noui Apostolum illud
velle, non ut carpatur hoc crimen,
sed ne flagitiosè , vt fieri solet,
etiam in Christiana lingua domi-
netur, hāc ob rem calatum strin-
gam in Venerem , cuius Cupido
tot Eheu homines turpi vulnere
in terram affigit !

Pheresæus dicitur Terram dis-
seminans , quo Lasciviam intelli-
gimus, dum multi natura abuten-
tes non in eum , quo statuit usum,
& modū se effundere consuescunt.

Luxuria S. Thomæ 22. q. 153. Est.

Appetit.

Apperitus inordinatus Venereorum.

Deficeret charta eiusmodi bestiam
satis delineare , sed ego illam suc-
cinctius ad hosce gradus cum
Theologis reuocabo.

I. Præceptum sextum est: non
Mæchaberis. Exodi 20. quo in ge-
nere quatuor examinanda sunt,
primum. Quid sit fornicatio , al-
terum, quot eius species ; pòst
quale peccatum sit. Tandem, quæ
hoc præcepto prohibeantur.

In primis dicitur fornicatio , cù
res cum meretricibus habetur;
fornicatio enim à fornice dicitur,
vbi lupæ olim se prostituebant.
Latius patet huius vocabuli vis a-
pud Theologos & Juristas , quan-
do omnem venereū actum illici-
tum complectitur , quo etiam ex-
tendit verbum Moethari, quod.
propriè , vt Toletus ait lib. 5. cap.

E 6 10,

10. Instruct. sacerd. Adulterari significat.

Simplex ergo fornicatio est foliuti cum solutâ , quæ virginitatem amisit. Solutus homo, seu persona est , qui nec coniugatus , nec clericus , nec religiosus , nec voto castimoniæ obstrictus est. Esse autem delictum hoc mortiferum adeo certum est , vt opposita assertio sit hæreticum dicere , vt definitum est in Clem. ad nostrum de hæret. & ad Ephes. 5. Omnis fornicatio non habet hæreditarem in regno Christi.

Neque excusatur ullus ignorantia , vt sententia communior est , & verior. Ratio autem cur transgressio lethalis sit illa , est , quia est contra finem , ob quem Deus concubitum humanum permisit , qui non solum est augmentum

tum filiorum, sed educatio etiam,
quæ emergere inde non potest, cū
determinatus hīc pater non adsit,
quod ex matrimonio contingit.

Stuprum est Virginis defloratio,
quod grauius est simplici forni-
catione, quia, & puellam deuirgi-
nat, & illam ulterius in periculum
conijcit sāpius ita delinquendi, ut
ostendit experientia.

Portò est adulterium, quò con-
iugalis thoros vitiatur. de qua re
multa Theologi.

Succedit Incestus, qui est copu-
la cum consanguineo. Talem 1.
Cor. 5. Paulus tradidit satanæ.

Raptus, est violenta feminæ ab-
ductio.

Sacrilegium est cùm copula sit
cum personâ Deo dicata per vo-
tum castitatis, aut Religionis.

Tandem est vitium contra na-
turam,

turam. cuius quatuor sunt species:
Mollities. Inordinatus. concubi-
tus. Sodomia; Bestialitas. Nolo
hoc monstrum depingere, horret
calamus pergere, etiam atramen-
tum quatumuis nigrum huic pin-
gendo sceleri succum negat. No-
runt Confessarij, sciunt Theologi
feram hanc describere, apud quos
abunde habes quod legas, si tui
tamen est officij hoc audere.

De mollitie aut pollutione, tā
frequenti criminē solūm moneo
quām detestanda Deo noxa sit.
Exemplo sit Her & Onan. Genes.
38. à Deo occisi. Attendant hīc
molles, & coniuges insuper in-
coniugij actu se retrahentes. Si
enim seculo tam rudi Deus ita
puniuit, qui Christianos in tam
perfecta lege multabit?

Vidit S. Christina mundum
pollu-

pöllutionibus inundantem, inde,
vt Numinis vindictam auerteret,
tantis se, vt scimus supplicijs alio-
ram vicem excruciauit.

Illud adhuc moneo cum Theo-
logis, vix nullum esse crimen, vbi
ferè citius, & deinceps grauius
quoad prædictos gradus homo
possit delinquere, cogitatione,,
verbo, & opere quam in isto hoc
cœno. nisi subinde plenus nondū
consensus aliquid excusat, vt sub-
oriens etiam huius noxæ cogitatio
citius extinguitur. Inde quomo-
do ad sacra Confessionis subsellia
ritè peccatum hoc cum circum-
stantijs euomendum sit, plures nos
libelli passim docent, qui manibus
teruntur, ad quos te remitto Enu-
cleatè hoc etiam docet Paulus
wan Theologus, & Ecclesiastes
celeberrimus, Dominicâ Lætare
pro

pro suggestu locutus, Cuius verba
longum h̄ic esset mihi denarrare.

II. Quapropter Pheresæum
hunc ut sternamus ista maximè
consideranda obueniunt.

Reuoca in memoriam quot e-
tiam hodie dicituris meritò capi-
talis hæc macula impetratur, ut
sordeat etiam illi, qui sæpe talis
ipse est nequam Paris, cuius adul-
terio cecidit illum.

Si meretrix cortuum occupat,
etiam loculos occupat tuos : quid
tanti emis pœnitere? lupæ corpus,
diabolo animam donas, quæ cum
carbone si non vrit, saltem deni-
grat & mentem & famam. Nullus
porco delicatior lectus est sterco-
re, sed proh dolor, cum iam con-
cubinæ, ac damæ nomen iqualuit,
nulla amplius est meretrix, imo,
nisi ad cuñas venter properet, o-
mnes

mnes volunt esse virgines, adeò fa-
cinus hoc increbuit, ut, dum te-
ctum sit, castimonia habeatur; o-
mnis illa satis pudica est, dum clā
tantūm est impudica, fornices &
Iupanaria olim fuere domus, nunc
sunt vrbes integræ, si omnibus pu-
blicè venalis esset pudori, quot
præ foribus penderent hederæ?
Omnis sic amans, est amens. Lu-
xuria pestis blanda est, ait Seneca
Trag. Longè ab homine est libi-
do inquit Cicero 2. offic.

Etiam Poëta in hoc piaculum
disertus est, qui multus tamen hoc
probrum frequenter docuit, ta-
men adit.

Sulphur fœtens terræ vena est,
vnde magnus s̄epe rogas exsurgit.
sic, quid libido aliud est, quam
falax corporis venula, quam nisi
in tempore compescat ratio, to-
cum

tum hominem inflammat, cernimus quantum ubique haec flamma grassata sit, & adhuc dominetur. Pentapolim olim exusit, Sichem interemit, filios Iudae mactauit; Tribum Benjamin deleuit; Vriam occidit, Ammonem gladio hausit, Ruben maledixit, Samsonem eneruauit: Salomonem ferè caelo inuidit, plurimos ad Tartara deturbauit, tam multi ex hoc vitio ardenter hodie in styge quasi in solius Veneris gratiam esset ædificata. Nec mirum est tot illic ardere animas, cum tot animis haec lues dominetur.

Apologus est, Cerbero plures suisse filias, quas cum locare vellet, Magnis dominis superbiam tradidisse, Auaritiam mercatoribus, Opificibus Inuidiam, Irarmilitibus, Xenodochiorum colonis,

nis, ac mendicis Acediam nuptum dedisse, lasciviam verò omnibus communem, gulâ comitatam, vbiique vagari permisisse. Mirum sanè etiam pauperes sàpe hoc vietum perpopulatur, quibus tamen ad coquendam offulam vix domi suppetit focus.

III. Ah quanta hæc scintilla frequenter excitat incendia ! bellè Diuus Hieron. lib. i. contra Iouin. sub fin. ait.

Amor forma rationis obliuio est, & insania proximus fædum, minimeq; conueniens animo sospiti. Sitiū, &c.

Quàm fallax lutum est. Cæcus Cupido puer, nō pueros efficiens, sed stultos creans: rectè dicitur veteri adagio:

Quisquis amat, ranam, ranam pretat esse Dianam.

Suam quisquis hîc ylulam, pro nifo exosculatur,

Mi-

Mirandum est quod Ælianus
lib. 9. var. hist. refert.

Adolescens erat Athenis, quem
stygius hic amor eò rapuit, vt o-
mni explodendum sæculo factum
hoc commiserit. Erat in Prytan-
æo bonæ Fortunæ statua, hanc
ita altè stolidus Amasius pectori
infixit, vt eam à Magistratu ma-
gno etiam oblato auro emendam
exorare niteretur, cùm verò id ro-
garet sæpius frustra, tum demum
infelix procus statuam adit, am-
pletebitur ut amicā, coronat fertio,
induit serico, adolet, libat, sacrifi-
cat, & pugione in pectus adacto,
illius non factus potis, exanima-
tus à sinu delabitur eò infelior,
quòd à bona Fortuna ad Orcum
descenderit. Vah dementiam!

At mirum non est, inquis, pa-
gani hominis hoc delirium fuit.

Ine

neputa istud, etiam apud Christianos talis deliratio interdum diuerit, eò maior appellandus furor, quod etiam sacro fidei lumine docti nonnulli, ijsdem tamen cum pagano tenebris sepeliantur. Quid mirum! omnis ille cæcus est, qui i Veneris lampada circumfert.

Anno 1608. vt supra citatus Ioan. Lud. Gottfrid refert, homo Nobile in Gallia vixerat, qui causam ratione homicidij dicere jussus ad aulam Henrici IV. citatus est, cùm verò se obsequentem dare nollet, & ab arce sua discedere priusquam Rex capitis accusatum, securum vitæ faceret, & securi liberum pronuntiaret, Tribuno ci- dam, seu fortè chiliarcho Rex negotium dedit, qui Morlier vocabatur, vt castrum immorigeri hominis vi expugnatum vna cum illo ob-

S A L A X

lo obtineret. Tentauit miles, vt
Regis mandatum expleret, quan-
tum potuit, sed frustra omnia, quia
non vno è suis trucidato actum
agere visus est; maioribus ergo
machinis arcem verberare ac pre-
mere Morliero placuit, quod ubi
Mussardus aduertit, eò pertinaci-
us egit, ferreoque globorum im-
bre cum suis, qui pauci tamene-
rant, respondit. Vedit Tribunus
desperati hominis consilium non-
nisi multo sanguine euertendum;
qua propter alio ex cardine rem-
adgredi voluit. Habebat penes se
Mussardus Damam aliquam, quo
nomine abutuntur multi, vt hone-
stiore utantur Venere; prolem in-
super ex ea tollebat ille, hanc in-
rem mulieris matrem subornat.
Morlier, mittit vt filiae persuadeat,
dederet sese Amasius, & Regi ma-
nus

nus daret, noluit ille, sed dimissos
ex castro famulos vna cum Infan-
te transmittit. Amasiæ ait liberum
esse, sociam se addat, si collubitum
sit; At illa: malè vertat hoc mihi
cælum inquit, si ego te charissimū
decus deserere velim, sociemus
mortem, qui amorem iam socia-
uimus, simulque matrem ample-
ctens, rogit ut Deum placare pro
animâ sua velit, velle se mortem
oppetere potius, quam ab amico
auelli. O pulchræ preces, ambire
cælos, & Tartara amplecti! Cùm
ergo Morlierus nihil se expedire
cerneret, portas arcis maiori bal-
listæ fulmine quatere constituit;
Aduertit hostem armata vis, cui
porro reniti videbat frustra esse,
qua propter ligna comportans ro-
gum adornat stramine fartum, ei-
que insidens, concubinam sub sellij
huius.

huius sociam adhibet, cuius dexteræ sclopum globo oneratum indit, ipséque altera armatus manu jacnlabili eadem ex fistula globo jubet, ut quātocyus aperto castro sceloporum parato iam catulo, mortā statim digito ligulâ semet rectissimâ ad pectus lineâ transuerbetent. Euenit ita, ut ex pacto conuenerat, vix portæ arcis apertæ erant, & ignibus subito Mustardus rogo subditis, simulq; ad punctum cum Amasiâ globi iustum diuidens, uno funere ardente se cum illa in rogum uterque mortuus porrexit, ita par nobile hoc scilicet, quas hīc arsere flammis in æternis inferorum ignibus continuarunt.

Non sufficit Veneri ardere hīc, nisi etiam ibi vstuletur, perpetim arsura nunquam exurenda.

Vah venustulum Phœnicem,
qui

qui suos etiam è rogo famosos ci-
nieres plus quàm Vesuuius ad no-
stram vsque Germaniam jactauit,
Perbellè S. us Cyprianus ait lib.
de bono pudic.

Impudicitia semper est derestanda,
&c. cupiditatum infestarabes, in-
cendum conscientia, mater impæ-
nitentia: ruina melioris etatis, com-
sumelia generis; &c.

Et Chrysost. Homil. II. in
I. ad Cor.

*Anima quippe, qua à libidinis cupi-
ditate capta, sicut nebulæ &c cali-
gine corporei oculi: sic ab illo men-
sis prouidentia präoccupata, nihil
intrueri potest alterius, non präcipi-
tium, non gehennam, &c.*

IV. Versa animo qua ratione cùm
Veneri adsuescitur, ægrè admo-
dum eluctari quis possit, quam in
rem Augustinus inquit lib. 6. con-
fess. c. 12, & lib. 7.

Dum seruitur libidini, facta est con-
suetudo, & dum consuetudini non
resistitur, facta est necessitas.

Ausculta tristificam & perlunguo-
sam, quæ Comis in Italia contigit,
Tragoediam. Erat nonnemo scor-
ti sui amoribus implexus, concu-
bina illi hæc erat, focaria magis
dicenda, quæ rogum illi ad orcum
instruxerat nequam femina. Pul-
sabatur acriore repente febri, adeo
ut actum de vita pronuntiarent
medici. Adebat quamprimum de
Societate Iesu sacerdos, monet, ut
exactâ ex ædibus lupâ, paratam
corpori valedicere animam S. cō-
fessionis sacramento perpurgaret,
iratumque sibi Numen facro pia-
mine placaret, nisi ardere vellet.
Renuere ille & dicere, feminâ sibi
hoc temporis in morbo maximè o-
pus esse, quæ cetera semper ipsido-
mus munia, per quam industrie
expe-

expedisset. Redux ergo domum
sacerdos cum suis Deo supplicat,
ut obstinatae mentis hominem re-
uocare ad frugem dignetur. Ad-
est denuo ad fores, flexisque misera-
rum genibus orat, obsecrat hanc
Penelopen domo ejciat, tandem
impetrat, jubetur illa pestilens
flamma, ædibus exulare, confite-
tur reus, ipsisque lacrimis seriam
esse pœnitentiam testatur. Repetit
sacerdos latus inde consuetos la-
res, alter paulò post è vita discedit.
Illiuxit manè dies altera cùm no-
ster defuncti manibus rem confi-
cere diuinam parat, pergit, & re-
pentè, occultâ prohibitus remorâ,
audire se putat: siste; quo te via?
pergit nihilominus, & iam sacra-
rio propinquus, occultâ vi duob⁹
ferè passibus retro agitur; neque
dum cedit, sacris se paramentis.

F 2 induit.

induit, missam orditur. En misericordum euentum!

Vix minister ad Introitum, ve
loquimur Confiteor recitat, cùm
horifica se vmbra ad Epistolæ la-
tus sacerdoti obijcit. Et, frustra,
inquit, pro me supplicas, desist.
Exhorruit Pater, ac an tu ille es,
inquit, qui hesterna die tantis cum
Iacrimis tua mihi scelera pande-
bas? Eheu, ait infelix spiritus, e-
quidem propitius iam mihi Deus
culpæ omnis gratiam fecerat, sed
cùm tu domum repeteres, adest
iterum assueta mihi femina, quæ
grabato me erigere, & lectum ster-
nere cogitat, dumque meis ita ob-
uersatur oculis, subit quām pul-
chrè hac sæpius venere me oble-
tarim, itaq; bene præsens animo,
affixus tamen amasiæ illecebris,
repente animam ago, morior &
ærer-

æternum damnatus crucior. Hisque dictis relicto ad aras mystâ vanescit fatalis umbra, eo abitura, vbi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Philipp. de Vlremont in paedag. Christ. p. i. c. 4. & alij narrant, viden amator Pyrame, quo sua huic miserum Thisbe rapuerit? cernis quo inueterata flagitiij consuetudo insannum traxerit Orpheum. pro dolor.

Visque adeo dulce puella malum est!

Hi sunt putei bituminis vbi Rex Sodomæ cæsus perijt Gen. 14. Verum Iobi verbum est cap. 20.

Ossa eius implebuntur virtujs adolescentia eius, Et cum eo in pulvere dormient.

Qua de causa si cælum tibi, si animæ salus curæ est, matura pœnitentiam.

Sera nimis vita est craftina viue
hodie.

Cum semel Infetnas intrarunt fu-
nera leges,

Non exorato stant Adamante
viæ.

Fidelem cōscientiæ arbitrum cir-
cumspice, supplica Numinis, & cū
Augustino sape , qui simili vul-
neratus telo, malagma inuenit, fa-
tetur quidem, cum ait lib. 8. con-
fess. cap. 7.

*Ego adolescens miser valde, ctiam pe-
tieram à te (ô Deus) castitatem &
continentiam, sed noli modò. Time-
bam enim, ne me citò exaudires, &
citò sanares à morbo concupiscentia,
quam malebam expleri, quam ex-
tingui, &c.*

Sed se tandem feliciter ex hac clo-
acâ euoluit? D. Bernardi memor
est, quam nobilem aliquem à fa-
tali hac luctâ prosperè expedierit?
suisit

nasit Bernardus ut, hoc si modo
exire vellet, diebus saltem tribus
in Numinis gratiam continere
sese. Obsequens fuit; porro jussit
Bernardus ut Deiparæ ergo, ac de-
inceps Apostolorum nomine, san-
ctorumque Martyrum ac Virgi-
num causa, abstinentia esset, etiam
paruit diebus adhuc multis, re-
uersus tandem ad Bernardum fa-
tetur, ferream tandem se consue-
todinem viciisse, ac ejurato Cupi-
dine, scelestaque damnata dehinc
vitâ, eo iam castimoniæ passu am-
bulare posse, qui Christianum de-
ceret. Ne ergo dixeris, non posse
te Venerem desinere, credo equi-
dem, pugnare non vis, Regnum
calorum vim patitur, non paruæ
operæ aut laboris est Olympum
conscendere, sudandum est, Dij
bona laboribus vendunt.

Inter omnia certamina Christianorum, sola dura sunt prelia castitatis; docet S. Aug. lib. de honest. v. n. b. cap. 2.

V. Quare ut primū mentis forces pulsat Venus, aut scintilla cupidinis titillat, resiste, expelle, principijs obsta, serò medicina paratur.

Diaboli, inquit Cyp. serm. de leiuu. primis estillationibus obviandum est, nec coluber foueri debes, donec in serpentem formetur.

Nolo si nas cogitationem libidinis crescere, nihil in te Babylonium, nihil confusionis adolescat; Dum parvus est hostis, interfice. Hieron. Ep. ad Eustoch.

Si hoc se remedio armasset Dauid. non adeo turpiter victus, adulterio pollutus fuisset. Vrget te hic orcus, cœlum precibus pulsa, clama cum Angelico Doctore.

Ne

*Ne finas queso Domine IESV, & in
sanctissima mater, & virgo Maria,
ut ram immensi me scelere obstrin-
gam.*

**Ora cum S. Aug. lib. 10 conf.
cap. 29.**

*O amor, qui semper ardes, & nun-
quam extingueris. Charitas Deue-
mrus accende me. Consentiam sus-
bes, da quod subes, & sube quod vis.*

Cetera, nisi actutum reniteris, co-
gitatio in oblectamentum repit,
oblectamentum in opus crescit,
opus in consuetudinem abit, con-
suetudo in necessitatem ambulat,
necessitas in desperationem vo-
lat, desperatio trahit ad Tartara.

**V I. Subtrahe ligna foco, si vis
extinguere flamمام.**

**Sine Cerere & Baccho friget
Venus.**

**Vtricularis tibia vento ebria, gar-
rit tantum; fuge otium, proscribe
F 5 gulam,**

gulam, ventri bellum indicitō. Ca-
fliga cum Paulo corpus tuum, &
in seruitutem redige i. Cor. 9. 27.
Saturata tantūm scalpturit capra.
Quid mirum insuper, si neglecta
oculorum custodia passim in alio-
rum vultibus obērrans, à Venere
petaris, cùm velut Lupanar ocu-
lorum orbes tibi patent omnibus,
cur non intret Cupido, qui quo
cæcus est magis, tu plus nimio o-
culatus es?

Audi S. Gregor. 21. mor. c. 2.

*Intueri non decet, quod non licet con-
cupisci.*

Melius hic dixeris: Ex oculis, ex
animo.

Non possum quin ijs exemplum-
sistam, qui vbertim adeo negligen-
tes suos oculorum Orbes in Or-
bem omnem euagari sinunt, nulla
est Helena, quæ te non statim Ha-
beat Paridem, nullus Paris, qui non
te sta-

te statim Helenam inueniat. Nullū Ius oculis dicitur , tactui vel auribus, omnes sensus patent vitijs Nō opus est Orco annuere oculis , in proclivi sponte se offert. Eheu quantus s̄æpe Dauides , quantus Holofernes perijt , cum oculis deperijt.

Narrat Basilius Seleuciæ quondam Præful lib. 2. de miraculis S. Theclæ cap. 16. rem eiusmodi gestam.

Erat festus dies D. Martyri Theclæ facer, hūc, vbi omnia Templorum solemnia absoluta essent, duo in hospitio conuenerant qui Ireneopoli aduenerant, deprecabant multum diei huius peracta celebria, cùm alter inquit, Orentius nomine: prædicet quisquis festiuas hasce pompas & lætabilem diem.

Vna res perplacuit mihi, quam

F 6 è Tem-

è Templi Odeo despiciens , plurim
mum suspexi . Feminam sum intui-
tus proh quantum formæ miracu-
lum , nihil mihi Musica , nihil Or-
natus templi , nihil Oratoris Elo-
quentia , sola hæc sola delicium
mihi præ omni Ambrosia & Ne-
ctare fuit , adeo ut nihil magis cor-
di esset , quām ut Martyrem The-
clam exorarem , quo efficeret , ut
hac mihi formâ liceret frui . (ò pul-
chræ , cæloque dignæ preces , sci-
licet !) Interea sermo alius etiam
per mensam ambulabat , surgitur à
cæna , & lectulis conceditur , solus
hic Orientius largo litet pocænio
inuitatus indulgere somno non
potuit ; videtur sibi aspectabilem
se habere S. Theclam Throno au-
reо insidentem , & cuius propi-
nantem munera , qui Festum hunc
diem celebrasset , inter quos etiam
Oren-

Orentius erat , huic videbatuſ. Thecla dicere : pernosse ſe , quid adamaret , iret porro & optatum hoc donum elegantem feminam dommū duceret. Exultat ille venustâ potitus præda. Sed vix hora efluxerat , cùm diu petita hæc Venus (orcus erat.) Adest , Orentium accedit , amplectitur , & in Harpyiam illico mutata , hominem lacerare incipit , cutemque à capite ad pedes diripiens infelcem Marfyam , adeo fœtore & vermibus opplet , ut multi , qui in cibili erant , animo linqui cœperint.

Hic fuit Epilogus , quem insanus amor , ex ſomnio Tragicam fecit historiam. Dubium non eſt justum hīc Deum exemplar ante oculos statuere ijs voluisse , qui nimium oculis indulgentes , ſacras ædes ut fit , ſacrilega lumen-
jam-

lampade profanare, passim desecrare, & exaugurare quasi consuefcunt.

VII. Si præterea frænum iniijcere Veneri cupis,

Memorare nouissima tha, & in eternum non peccabis. Eccl. 7.40.

Sicut clavis clavum expellit, ita sape recordatio ardoris gehenna ardorem excludit luxuria. ait Isidorus lib. 2. cap. 39. de sum. bon.

Idem remedium suis adhibendum Magnus ille Antonius Athanasio teste, voluit.

Cessabit amor mulierum, inquietabat, libidinis extinguetur incendium, si ante oculos semper habebimus solitaria retributonis aduentum, quia maior formido Iudicij, & paucarum timor horridus simul & lubricacarnis incentiva dissoluit, & rureum quasi ex alra rupe sustentat.

Scriptum reliquit Thomas Cantipratensis lib. Apum. de Guidone pres-

presbytero, eum aliquando incautiori oculo feminam contemplatorem tribus adeo annis inflammatum esse, ut mortuæ etiam feminæ illi forma præ oculis semper oberraret. Quare cum cerneret Orci pertinaces tedas, multa iam nocte clam tumulum sepultæ aperuit, seseque tamdiu fœtore cadaueris oppleuit, donec ferè animo deficiens ipse examinaretur. Efectit hîc sui factus victor ut dehinc, omnis eiusmodi flamma ipsum nec afflare, vel vstulare quidem sit ausa.

V I I I. Obsequere monenti Paulo: Fugite fornicationem I. Cor. 6. 18. Ita nobilis ille Patriarcha Iosephus nos docet Gen. 39.

I 2.

Contra libidinis impetum apprehendere fugam, si vis obrinere victoram, monet Augustinus. Nec tibi herocundum

dum sit fugere, si castitatis palmam de-
sideras obtinere. Serm. Dom. 25. post
Trinit.

Aiunt in Indijs viperam Boiunin-
gum reperiri omni veneno magis
pestilentem, hæc quasi crepitacu-
lum seu tintinnabulum in capite
gerit, vnde viator exaudire possit,
ut fugæ locum habeat. Quid aliud
feminæ ornationis vultus est, quā
talis vipera, fuge ocyus, cùm illa
oculos vel aures pulsu inuitat,
ne animum verberet?

*Fsdensemq; fugâ Parthū, versissq; sa-
gittis. Verg. 3. Georg. te prabe. Belli-
cosus miles quod in bello fugit, artis
est, non timoris ait D. Pet. Chrysol.
Serm. 150.*

Abscinde facultatem huic sceleri,
& quod Vrsinus olim moriens fe-
minam abesse lectulo jussit exclau-
mans: remouete stramētum, non-
dum extinctus est fomes, Tuyiuus
hoc

hoc age. Fecisset hoc Comensis ille, ut diximus, non modò arderet. Nolle hic fugere, est vinci. Dolosus luctator est Cupido, facile hominem captat sæpe, licet eminus pugnet. Fallax hic Retarius ut te Mirmillonem habeat, canit quidem: non te peto, piscem peto, quid me fugis Galle? Fuge tu, fuge, ne fide, vicisti dum fugisti. Quare, si triumphasti, illam sperare lauream potes, quam Deus Apoc. 3. 5. adpromisit.

*Qui visceris, sic vestiesur vestimentis
albis.*

Vincendum tibi est Christiane, aut ardendum. M. Furium Camillum agit Christus, neminem agnoscit militem suum, nisi victorem.

Quam ergo palmam, ut nancisci possis, siccælum precibus fati-

ga..

Ora-

Oratio.

Domine IESV Christe, qui es sponsa
Cant. 16. ait: Pascere inter lilia
Et castas animas. Tolle a nobis desideria
carnis immunda, Et impuras cogitationes
repelle: indue animas nostras stola
pulcherrimam Castitatis, Et corpora no-
stra munditia virore nobilita, et ani-
mo Et corpore in nobis metipsis magni-
ficium spiritui sancto habitaculum ex-
ernamus. Amen.

INVIDVS AMOR-
RHAEVS.

AMORHÆUS voce in Latinū
traduce, pronuntiatur A-
marus, vel amaricans, quo
nomine capitur inuidia, cui
Fertilior seges est alieno semper
in agro,
Vicinumque pecus grandius
uber habet.
Ouid. i. de arte,

Vis